

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk
BALKANYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.

Felolvas szerkesztő: Dr. CZIFRAK JÁNOS.

Kiadó:

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények lap szerkesztőségbe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábos peltisor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyitlert petit sora 50 fill.

Megvan a vasut!

A körmend—muraszombati helyi é. vasut ünnepélyes megnyitása.

Elkövetkezett tehát az epochális jelentőségű pillanat, megnyílt és átadott a forgalomnak a körmend—muraszombati h. é. vasut, a mi vasutunk, melyért egy emberöltőn át keserves fáradsággal, mondhatni emberi fogalmakat meghaladó munkával küzdött a járás. Valóra vált az íge: Megvan a vasut. Muraszombat község és az egész járás történetében 1907. évi június havának 25-ik napja arany betűkkel fog fenyekedni mindenkörön. Egy új korszak hajnala e nap, amelyel megszűnt Muraszombat jelentéktelensége, kezdetét veszi az az idő, mikor a civilisatio leghatalmasabb eszközeinek, a tótságon végig futó sínpárnák segédelmével belekerülünk a nagy világ forgalmába. Nem vagyunk többé kínai fallal körülveve, elzárkodottságunk s ezzel maradiságunk köde, a hozzáférhetőség verőfényétől oszlani fog.

Érezte és érzi is minden ember ennek a ténynek a fontosságát s ez a tudat magyarázza meg azt a határtalan lelkesedést, azt a kitörő és valójában szokatlan örömet, mely e nép lelki június 25-én átjárta és hevítelte. Az egész társadalom megomozdult. Kezdve az intelligentiától egészen a föld egyszerű népéig, férfiak, asszonyok, ifjak és öregek, szegények és gazdagok, barátjai és ellenségei a vasutnak, mind valamenyen egy felmagasztosult érzésben össze olvadva ünnepeltek s határtalan lelkesedésükben oly impozánssa telték a megnyitás aktusát, hogy a hivatalos személységek elragadtatással szóltak annak nagyszerűségéről.

A megnyitó vonat utja valóságos diadalmenet volt. Egy örömmámorban uszó járás ünnepelőbe öltözött sok ezernyi népének sorfala között rohogott, hova magával egy szebb és egy jobb jövőt. Zavarban van a krónikás, hogy van-e fantasia, amely megírni segíti e lélekemelő ünnepséget s még sohse éreztük tollunkat ennyire gyöngének, mert akárhogyan akarnánk is leírni e nagyszerű eseményt, a valósághoz hiven még sem tudjuk megőrkíteni.

Részletes tudósításunk alább következik.

Előkészületek.

A múlt hét utolsó napjai lazus tevékenységen teltek el. A vállalat minden munkását a muraszombati pálya udvarra koncentráltá, az egyes csapatokat megörösítette s a kavicszállító vonatok Mariskája és Elizája lázasan dolgozva szállította az anyagot, csakhogy minden elkészüljön. Ezek a munkák voltak a „Mariska” és „Elza” utolsó ténykedései. Ők lekerültek immár a napi-terület s nem tagadhajtuk meg magunktól, hogy fájó szívvel ne vegyünk búcsút, e két kiérdemelt alkotmánytól, amelyek az igazi első vasut voltak nálunk.

Vasárnap reggel jött meg az osztó vonat. Ez hozta az állomásfőnökönt, Szabó Oszkárt — kit új helyén szívünkön köszöntünk, és beosztott hivatalnokát, Szabó Gyulát. Megjött a többi személyzet is s a 11 teherkocsiból álló vonat, melyet Szabó Lajos máv. hivatalnok vezetett, rengeteg butort és pakkot hozott. Delután 1/2 óraokor megjött az u. n. leltáros vonat is, mely az állomás minden nevén nevezendő felszerelését hozta magával. Ezt a vonatot Tahy Elemér máv. ellenőrvetete kíséretében az üzemeltetésig több hivatalnokka volt, kik az egyes leltári tárgyakat adták át a főnököknek.

Vasárnap delután készültek el a táviró vezetékek bekapcsolásával s 4 óra 50 perczok ment el az első hivatalos távirat a következő szöveggel:

Június 23. 40.50 p. körülvárt Muraszombatról Körmendig valamenyi állomásnak Értesítjük az állomást, hogy a táviró vonati a mai napon egész Muraszombattig megnyílt. Csiby s. k.

Ezt a táviró vonalat bekapcsolták a posta hivatalnál levő géphe is.

Ugy az osztó mint a leltározó vonat személyzete és kísérete hétfőn kora reggel visszautazott Szombathelyre.

Hétfőn delután volt a Lendván épült vashid gyorspróbjája. Ebéd után külön vonat hozta a bizottság tagjait, míg annak elnöke Zelovitz Kornel vasuti és hajózási főfelügyelő Radkersburg felől kocsin érkezett. A bizottság tagjai voltak Kern Jenő felügyelő a máv. igazgatósága részéről, Mokry Imre mérnök a kereskedelemügyi miniszterium részéről, Litay főmérnök a máv. üzemeltetés részéről, Rózsa Ernő ellenőrző mérnök. A vállalatot Fischer Mór képviselte.

5 óraokor volt a hidpróba. Két összekapcsolt mozdony egy személykocsival teljes sebességgel rohant át a hidon s a vasszerkezet a próbát fenyesen kiállotta. A bizottság egy része a hid alatt, másik része pedig felülről nézte a próbát. A szemle után a bizottság különvonaton visszament Szombathelyre illetve Budapestre.

Ez volt az utolsó aktusa a vasut részéről a hivatalos vizsgálatoknak.

Ezalatt a városban serényen folyt a munka, takarítottak, tisztogattak és készülték a nagy napra. A pályaudvar bejárájánál hatalmas diadalkapun dolgoztak Hoyer István felügyelete alatt a munkások. Horváth László jegyző és Lainscsák József városbíró minden feljártak keltek, osztogatták a a parancsokat és dícséretes szorgalommal buzgókodtak azon, hogy a város külső képe is megfeleljen a nap jelentőségének.

A járás határán.

Gyönyörűen ragyogó nyári napra virradt június 25-én Muraszombat községe. A természet a magán legfenségesebb pompájával segített ünnepelni. Az utolsó intézkedéseket végeztek a díszítés és rendezés körül, mialatt Péterhegy és Tótkeresztur állomáson hatalmas községek gyűlt egybe, hogy a járás határán üdvözölje a megnyitó vonatot. A járás képviselőiben Pósfay Pongrácz főszozlabíró és Horváth Pal tb. főszozlabíró kocsin mentek a Péterhegy—tótkereszturi állomásra. A kossi bakján az öreg János hajdu ült meglez huzári dícsőségének teljes díszében.

A kis állomásan rengeteg ember gyűlt össze. Megjelent ott az ősz Berke János tótkereszturi ev. lelkes, Koczian István péterhegyi plebános, Terplán Jenő péterhegyi ev. lelkes, dr. Szilárd Lipót körorvos, Fliszár János, Székely János, Darvas János tantók, Sárkányi Ádám és Szeredy Viktor körjegyzők, nagy és díszes hölgy község s a környék egész nepe.

Del felé járt az idő midőn a külön vonatot feltűnt a láthatáron. Ovatosan járt be a feldíszített pályaudvarra. Két terem kocsiból és több személykocsiból állott a vonat, mely telve volt hivatalos személyekkel és ünneplő községgel.

Amint a vonat megállott, kiszállt a műtanrendőri bejárás eszközöz bizottság, amelynek elnöke és vezetője Masirievics György vasuti és hajózási főfelügyelő, tagjai pedig a következők voltak:

A honvédelmi miniszterium részéről Kálmán Hugó százados, Weidner Títol százados, a körmendi honvéd állomás parancsnok helyettese; a m. kir. posta- és táviró vezérigazgatósága részéről Kiss Sándor felügyelő; Vasvármegye közigazgatási bizottsága részéről Herbst Géza alispán, Hvozdomics Antal államépítészeti főmérnök; a m. kir. államvasutak részéről Kuszevich Tivadár üzemeltető, Legányi Károly felügyelő, Tassler Kálmán felügyelő, Weszelák József főmérnök, Dömötör Sándor főellenőrv, Klementis Ferencz hivatalnok, Adler Miksa osztálymérnök, Rózsa Ernő mérnök, mint építési ellenőrv; a délnyugati helyi érdekű vasut részvény társaság részéről Barthalos István igazgatósági tag, Baracs Károly felügyelő, Fábian Lajos és Fischer Mór vállalkozók.

Azonkívül a bizottsághoz nagyszámu meghívott előkelő községek csatlakozott, köztük Babos Kálmán nyug. tábornok, Illés Antal itelő táblai bíró, dr. Kiss Elemér szentgotthárdi főszozlabíró, Bárdossy László kir. ügyész, dr. Stamborszký Lajos vasuti orvos, Kisfalady József rendőrkapitány, Sándor Akos főispáni titkár, Kovács Kálmán honvéd főhadnagy, Körmendy Béla pápai főszozlabíró, Polgar István aljárásbíró, Spiegel Szigfrid és Fabjan Henrik főfelügyelők dr. Gerő pályaosorvos, Horváth Kálmán kamarai alelnök, Czederka Matyás és Sági József plebánosok, Horváth Andor szozlabíró, Mező Gyula főlőbirtokos és dr. Kovács körmendi orvos.

Az egybegyűlt községek harsány éljenzéssel fogadta a vonatot s az ováció lecsillapodtával Pósfay Pongrácz főszozlabíró a következő beszédet mondotta:

Mélyen tisztelt küldöttség!

Amuraszombattjárás községek nevében azon ezélob jelentünk meg járásunk határán, hogy vonatunk megnyitása alkalmával a magas kormány, a vármegye, az államvasutak és az összes hivataok képviselőjét üdvözöljük, hódoló tiszteletünkre kifejezést adjunk és megköszönjük, hogy ide faradni és örömlünkben részt venni méltóztattak.

Mert a mai nap csakugyan forduló pontot, örömnapot képez járásunk közéletében, hiszen évtizedes küzdelmünk célját a vasut megnyitásával megvalósulva látjuk és tudatában vagyunk azon előnyöknek, amelyeket a közgazdasági, ipar és kereskedelmi szempontból a vasut nyújtani fog és szerves összeköttetésbe hozván bennünket a vármegye és az ország szívével, a délszlávoktól körülveit járásunk hazafias vidékeit a magyarság végvárává tendi.

Ezen érzelmeiktől áthatva, szívünk lelkünk mélyéből üdvözöljük a tisztelt küldöttséget és eljárásukra a gondviselés áldását kérve, önöket Isten hozta!

Szünni nem akaró éljenzés kelt a főbíró nagy hatással és szónoki hévvel elmondott beszéde nyomán, mire Masirievics György válaszolt. Már a vonalszakasz első bejárásánál kellemesen tapasztalta azt a meleg érdeklődést, a melyvel a vasut kiépítését a községek kísérték. A járás lakos-

Tisztelettel kérjük, kiknek előfizetése lejárt, annak szives megújítását.

sága jövőjének ezen vonal új alapját veti meg s kívánja, hogy teljesítse ezen vonal azon ohajokat, amelyeket hozzá fűztek.

Leikes eljenzessel fogadta az egybegyűlt közönség a föfelügyelő szavait, miközben a bizottság mindent tüzetlen megszemlélvén, újból vonatra ült s taraczk durrogás és hangos óvatok közepette megindult a vonat.

Amint a vasszabdegyi őrházat elhagyta a vonat, pár percnyi idő múlva hosszú és fűty jelezte, hogy közeledik az alagut. A vonal e legfontosabb és legkisebbesült műtárgyán keresztül haladva, a zsufoalás telt vonat közönsége elragadtatással gyönyörködött a mátyásdombi szép tájban.

A mátyásdombi állomáson nem volt hivatalos fogadtatás, mindamk dacára a környékbeli intelligencia, S a r u g a Frigyes jegyzővel az élen megjelent a pályaudvaron.

Battyándon.

D. u. 2 óra volt mikor a különvonat Battyándra érkezett. A pályaudvar szépen felszerelt. A vágányon hatalmas díszkapu állott, amelyen a vonat keresztül robogott. Künn volt az egész környék s 5 község tüzoltóság zászlók alatt.

A bizottság P o r k o l a b Gyula ev. felkérés üdvözölte a közönség nevében. Örömeinek adott kifejezést, hogy a mai napon a vendégeknek 30 éven át táplált reménye valósult meg. E vonallal megles az össze kötő kapocs, amely az idegen nyelvű lakosságot a magyarsággal összehozza. Beszédét — melyet nagy eloquentiával adott elő — azzal végzi, hogy ez a nap, melyet az Ur adott, hogy örvendezzünk és vigadjunk. A bizottság tagjaira Isten áldását kéri.

A nagy tetszettel fogadott beszédre M a s i r i e v i c h György válaszlott. Megköszönte a szép fogadtatást és örömeinek adott kifejezést, hogy e nép felismerte és megértette a vasut fontosságát, mely különösen a vidék mai is fejlett gazdasági érdekeit vonatva előmozdítani. Kínestet hozott Battyándnak a vasut és kívánja, hogy e kínestet mentől többet merítsenek.

Hatalmas eljen rázza meg a levegőt, taraczk durrogása hangzott s a tüzöltő kürtök tisztelgésre harsantak meg, miközben a battyándi hölgyek megkoszorúzták és felvirágozták a mozdonyt, melyre egy pár nemzeti zászló is került.

Muraszombatban.

Már a battyándi állomáson híre futott, hogy Muraszombatban tengeriny nép van a pályaudvarban s nagy fogadás készül. A bizottság tagjai, kiket az eddigi zajos és meleg fogadtatás láthatólag jól hangolt, szinte kíváncsian várták Muraszombat. Mikor a Lendva hid előtt pár percre megállt a vonat, magas tölérsől belehatelt látni a muraszombati pályaudvarra. A két már messziről is megragadó volt. Mint egy nyüzsgő hangyaboly nézett ki messziről az állomás. Mikor a tájvaljón elhangzott a harsány fűty, megszólaltak a mozsarak s a vonat zakatolásán keresztül hangzott a Rákozi induló dallama s ennek az örömmámorban uszó közönségnek az üdvirágása.

A vonat megérkezésének jelenete egy színes és feledhetetlen kép volt s mindenkoron emléken marad azoknak, kik azt látták. Az első soron 24 fehér ruhás leányka állott sorfalat. Mögöttük a községi képviselőtestület tagjai foglaltak állást.

A mint a vonat megállott, elsőben S z a b ó Oszkár állomásfőnök tette meg szabályszerű jelentését Kussevich Tivadar üzletvezetőnek. Ezután három fehérbe öltözött leányka lépett elő, mind-egyik csokrot tartva kezében. Sa a r y Katica néhány szóval M a s i r i e v i c h György föfelügyelőt üdvözölvén csokrot nyújtott át neki, míg G e i g e r Lola Herbst Geza alispánnak, L á z á r Ilonka pedig Kussevich Tivadar üzletvezetőnek nyújtott át egy csokrot.

Ezután K o v á t s István ev. lelkész a község képviselőtestülete nevében a következő beszédet mondotta:

Hálás szívvvel üdvözölöm a melyen tisztelt küldöttséget fáradságos utazásuk ezen végpontján a körmend — muraszombati vasut végállomásán. Üdvözölöm önöket Muraszombat közönsége nevében e reánk nézve nagyjelentőségű napon, amivel régi vágányait teljesítvél, Isten segédelmével szerencsésen megépült vonatonak a forgalomnak átadni szándékoznak.

Nagy a mi szívünk öröme, emelkedettek keblünk érzelmei, mert abban a szipárban, amelyen ide hozzánk eljutottak, mi nemcsak hideg, élet-

telen vastömeget látunk, hanem úgy érezzük, hogy e szipár közös édes anyánkknak, szeretett magyar hazánkknak immár hozzánk is elérő puha, meleg karja, amelyel bennünket itt az ország határainál a gyermekeit keblére ölel, az idegen — talán nemzetünk irányában ellenséges — érdekek spherájából elvon, elhagyatottságunkból és elzárkózottságunkból kiemel s eddigi mostoha sorsunkat boldogabb és szerencsésebb állapottá változtatja.

Ez a mi édes reményünk. Ezért nagy ma a mi szívünk öröme s túlradó keblünk érzelmei, ezért üdvözöljük ma örömünk eszélyosát és nagy részben megvalósítóját, a melyen tisztelt küldöttséget, tiszta szívvel kívánva, hogy a jó Isten önöket sokáig érlesse.

Kováts István szónoki lendülettel előadott beszéde után felharsant az üdviradal. Megszólaltak újra a mozsarak, a zéne rázendített, a közönség kalapelve eljenzett.

M a s i r i e v i c h György válaszlott a község üdvözletére. Mindenek előtt hálás köszönetét nyilvánítja ezért a valóban szép fogadtatásért, mely a vasut megnyitások történetében páratlanul áll. Örömmel látja e határtalan lelkesedést, mely annak a fényes bizonyítéka, hogy Muraszombat községe tudatában van vasutja jelentőségének s azt kívánja, hogy mindazon jogos remények amelyek a vasuthoz fűztek, teljesedésbe menjenek, viruljon és fejlődjön Muraszombat, legyen hatalmas végvára a magyarságnak itt a határszelen. derék és hazafias népet pedig az Isten érlesse!

Az elhangzott beszédek után megkezdődött a bevonulás. A rengeteg néptömeg alig bírt megmozdulni. A Meixner Mátyás parancsnokja alatt álló tüzoltótestület, mely teljes díszben vonult ki, emberfeletti erőküddéssel tudott csak egy kis helyet csinálni a bizottságnak. Végre megindult a menet melyet Tiborez Antal közig. gyakornok vezetett. Utána jött a zenekar, mely a Rákozi indulót fújta. Majd a fehérruhás leánykák lépdelték tanítóink vezetésé alatt.

Ezek után jött a bizottság s a vendégek és kifelathatlan tömegben a községre. A második diadal kapunál mely a kórház inenszó sarkán volt felállítva Balogh vállalkált felvirágozó leánykepezte az egész menetet, majd mikor a Pleszara értek a bizottság kerelmére meg egy felvétel készített, amelyen a bizottság tagjai a fehérruhás leánykával együtt losznek megörökítve.

A fényképezés után folytatta utját a menet s csakhamar az állami iskolához ért, melynek helységeit Takáts R. István a hivatalos jegyzőkönyv felvétele czéljából átengedni szives volt. Itt a bizottság bevonult az iskolába s megkezdte a jegyzőkönyv felvételét. A közönség pedig lassanként eloszlott.

Jegyzőkönyv.

A műtanrendőri bejárás eredményéről jegyzőkönyvet vett fel a bizottság. Ezen jegyzőkönyv — melyet Fekete Géry szolgabírósi díjnek vezetett — fényes bizonyítványra annak, hogy vasutunk vállalkozói, daczára a mostoha viszonyoknak, a nehéz munkáskérdésnek, minden várakozás felül oldották meg feladatukat. Fábjan Lajos, Fischer Mór, Hirschler Leó és Arnstein Henrik vállalkozó menokok nagy munkát végeztek és jól. Legyen nekik hála és köszönet részünkről. Munkájuk annyira kifogástalan volt, hogy M a s i r i e v i c h György föfelügyelő azonnal megengedte, hogy a vonal a forgalomnak átadassék. Midőn a föfelügyelő e kijelentése elhangzott, Kussevich Tivadar üzletvezető kijelentette, hogy a vonalat átviszt és nyomban utnak indította a hivatalos táviratokat, hogy a másnap kezdődő forgalomhoz szükséges előkészületek megtéssenek. Egy óra múlva már 2 vonat volt utban Muraszombat felé, amelyek reggel voltak indulandók.

Lakoma.

A jegyzőkönyv aláírása után 1/2 óra kor lakomára gyűlt egybe az ünneplő közönség. Kevéssel a lakoma kezdete előtt érkezett meg gr. B a t t h a y á n y Zsigmond kerületünk szeretett képviselője, kit a bizottság tagjai melegen üdvözöltek.

A Dobrai-fele étteremben hatalmas táblák voltak feltérítve 100 személyre. Az asztalón M a s i r i e v i c h György és gr. B a t t h a y á n y Zsigmond ülték, fölök jobbra Herbst Geza alispán, balra Kussevich Tivadar foglaltak helyet.

A lakoma étlappja a következő volt:

Szárnyas ragout leves.
Fogas tartár mártással.
Párolt bélszín körözve.
Liba és csirke sült salátával.
Fagyalt.
Eper és cseszeryne.
Kávé.

1904-iki lótsági fehérl.
Luis Francois Transylvania sec.

Mikor a pezsgő felbontották, általános figyelem közeplette szólásra emelkedett gr. B a t t h a y á n y Zsigmond országgyűlési képviselőnk.

Szive melyéből üdvözölte a mai ünnepeles alkalomból a járás első vasutját. Vázolta azokat a nehézségeket, melyek e vasut létesítése körül felmerültek s megkapó szavakkal esetelte azt az emberfeletti küzdelmet, amelyet B a r t h a l o s István, a vasut engedélyese kifejtett. Készséggel hajtja meg előtte az elismerés lobogóját. Ezután a járás gazdasági kérdéseiről beszélt s a jelenlevők viharos letszés nyilvánítása közben tette meg azt az ünnepeles kinyilatkoztatást, hogy legfőbb törekvése és a k a r a t a t a járás népet boldognak látni és czéltudatos gazdasági politikával odahatni, hogy ez a vidék, melyben a gazdasági előrehaladás minden előfeltétele megvan, melynek népe józan és becsülettel magyar érzelmi, szellemileg és gazdaságilag azon a magaslaton legyen, melyet megérdemel. Helyes és czéltudatos gazdasági és közlekedési politika kell ehhez s ebben a magas kormány, különösen a kereskedelmi kormány jó akaratú támogatását kéri, azért a kormányt, mely a körmend — muraszombati vasut létre hozásának is egyik leghatalmasabb tényezője volt. A kereskedelmi kormányra s annak jelenlevő képviselőjére, M a s i r i e v i c h György föfelügyelőre emeli poharát.

A nemes gróf felköszöntőjének — melyet nagy szónoki hővel adott elő — Irenikus hatása volt. Alig eszlapodott a zaj, amidőn szót kért Aczél Jozsef kir. albiró s indítványra a a következő sürgönyt küldte a társaság Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszternek:

Nagyméltóságú Kossuth Ferenc

m. kir. kereskedelemügyi miniszter urnak

Budapest.

A Körmend — muraszombati h. é. vasut mai ünnepeles megnyitása alkalmából egybegyűlt Muraszombatjárás közönsége hazafias lelkesedéssel köszönti nagyméltóságodat, Isten áldását kérve működésére.

Ezután M a s i r i e v i c h György szözlött fel s megköszönte a kereskedelmi kormány üdvözölését, a muraszombati járás közönségére írtette poharát.

A következő szónok dr. Czifrák János ügyvéd volt, ki a következő beszédet mondotta:

Melyen tisztelt Uram:

Mikor másfél évvel ezelőt egy hideg januári delutánon először jöttem Szombathelyről Muraszombatba; az elindulás előtt út társam, ki egy muraszombati ur ember volt, figyelmeztetett, hogy jól felöltözzem, mert az ide való utazás korántsem kéjkirándulás, különösen nem egy ködös hideg januári éjszakra hajló delutánon, amikor még havat is szór a esipős téli szél az ember arcába. En szörnyen megijedve okultam a tanácsos s magamra vettem annyi mindenféle alsó és felső ruhát, szőrmét, gyapjút és talán még megitett téglát is, hogy elvégre mozogni is alig tudtam a nagy felöltözéstől. Utazásom Szent-Gottárdig a máv. egy kényelmes és kollesemes temperált Pullmann kocsjában egészen rendesen történt. Hamaz aután. Előáltt egy rozgant bárka, melyet a vidéki fantázia fiakkernek csufol, bennünket 2 hordár nagy keservesen felöltöztetett s mi megindultunk delután 5 órakor és mentünk, mentünk, megkedeltünk egészen éjjeli 11 óráig. Hőmezőn, hegyeken, völgyeken keresztül dermesztő hidegben és a metsző éles északi szél apró megjezesezsedett hókrisztályokat eszdosott arcunkba. En, ki ezt az utat nem ismertem, azt hittem a világól utazunk ki, valahol az

északi sarknál képzeltem magamat s magamban már leszámoltam az életet.

De hát az utnak vége lett és én a zuzmáról főhőreim, megdermedt tagokkal, felig belém fagyott lélekkel, egybekben pedig teljesen össze-törve megerkeztem Muraszombathá, szent fogadást teven, hogy ugyanezen az uton vissza nem megyek. A legelső dolgom is az volt, egy közelbi vasutat keresni. Az ide való kedves barátaim mosolyogva mondták, hogy Radkersburg csak 15 kilométer távolságra van. En tehát Radkersburgnak vettem az utamat s gözösré ülve az először Spielfeldre, onnan pedig Styria szép fővárosába, Grätzba vitt és csak Grätzből mehelt-men azután Fehringen át Szombathelyre. Tehát a vármegye egyik járási székhelyéből hogy a vármegye székhelyére érjek, el kellett mennem Steierbe, Grätzba s csak úgy tudtam célhoz érni d. e. fel 10-től este 11-ig tartó utazás árán, amelynek költségei nem is említem meg.

Az hi-zem, igen tisztelt Uram, hogy e két utazásnál fényesebben semmi sem indokolja, hogy mennyire szüksége volt e járásnak és Muraszombatnak a arra vasutra, melynek műtanrendőri bejárása alkalmából ez illusztris társaságot falaink között üdvözölni szerencsénk van. Az általam elmesélt utazások, amelyek az én kedves muraszombati polgártársaim valamennyien végig esnáltak, fényesen indokolják azt a nagy örömet, azt a túlradó boldogságot, mely e perczen erős vesz rajtunk. Van vasutunk! Szinte kéjes borzongás állja el egész valonkat s elfeledjük azt az emberfeletti munkát, melyet legjobbjaink s az egész járás nepe kifejtett, nem gondolunk a küzdelemre, mert a jelen boldogító eredménye elfeledtetik velünk a múltnak minden nyomorúságát!

Es most, mikor mi örülünk és ünnepeünk, hátalatt szívvel emlékeznék meg vasutunk legnagyobb és legjobbezűbb mecenázaról, arról a tenyezöröl, mely hatalmas hazajárásával lehetővé tette, hogy mi a mai napon ünnepehesünk. Uram! sokan vannak, kik a mi örök halánkra érdemesítettek magukat a vasut körüli tevékenység által, de bátran elmerem mondani, hogy Vasvármegye nemesen gondolkozó közönségének 36000 koronája nélkül alig tudtuk volna megépíteni ezt a vasutat, alig láttuk volna megvalósulni évtizedes álmainkat. E járás közönsége mely hálaával eltelve mond őszinte köszönetet Vasvármegyének s az én esekesyemem boldognak érzi magát, hogy e köszönetet ezen ünnepeles pillanatban tolmácsolhatja.

En, t. uraim, a muraszombati járás közönsége nevében hálas köszönetemet nyilvánítom nemes Vasvármegyének, — s annak hangsúlyozásával, hogy e járás mindenkoron hű marad a vármegye ősi tradícióhoz s idegen akju, de lángoló hazaszeretettől áthatott lakossága mindenkoron lelkes követője lesz a vármegye által hidereltet s a magyarság megerősítését célzó törekvéseknek, — poharamat Vasvármegyét áldozatkész közönségére s a vármegye itt jelenlévő képviselőjére, a mindnyájuk által őszintén tisztelt és szeretett alispánra, Herbst Géza ura emelen és abban a meggyőződésben vagyok, hogy e diszes társaság minden egyes tagja velem érez s velem együtt kiáltja, hogy ő nagyságát a magyar Haza és vármegyének üdvére az Ursten sokáig éltesse!

Beszéde után Aczél József indítványára sürgönyileg üdvözöltek Bezerédj István főispán, aki jelenleg furdón van a következőleg:

Méltóságos Bezerédj István főispán urnak
Rimini.

A körmend—muraszombati h. é. vasut mai ünnepeles megnyitása alkalmából a muraszombati és körmendi járás közönsége szeretettel üdvözli Méltóságodat, Vasvármegye főispánját.

A harmadik szónok dr. Geiger Vilmos járás-örvos volt. Beszéde itt következők:

Hogy valamely közhazsnu intézmény rendelkezésének és a hozzája fűzött várakozásoknak teljes mértékben megfelelhessen, ennek első és fő kelleke, hogy irányítása, vezetése, istapólása oly kezebe legyen letve, ahol az intézmény iránti szeretet és jóakaratt a legnagyobb szakertelemmel és ügybuzgósággal párosul. Nohát t. Uram, ezen szempontból a mi ma megnyitott vasutunk a legszébb, a legbiztatóbb auspiciumnok közepette kezd meg pályafutását. A körmend—muraszombati vasut tudvalóleg a magyar kir. államvasutak vetek át kezelésébe. A m. kir. államvasutak szeretlett

hazának ama hatalmas tényezője, melynek vonalai immár most kevés kivétellel egész országnkat táplál, élető erekként szeltek át, nyomukban mindenütt művelődést, felvilágosodást, anyagi fejlődést és jöletet arasztva széjjel. Szószaporítás, üres banalis frázis volna, ha mi ezeketán a m. kir. államvasutak arra kérnök, hogy a neki rendelkezésére álló hatalmas tőrház minden eszközt használja fel ama csemete nevelésére és fejlesztésére, melyet ma védő szárnyai alá vet.

Felesleges kérelem, melynek teljesülését már eleve biztosítva tudjuk. Valamennyien át vagyunk hatva azon biztos tudattól, hogy ily gazda kezében vasutunk és ennek révén és természetesen következeseképp egész elhanyagolt vidékünk eddig még nem sejtett fejlődésnek, virágzásnak és jöletnek fog indulni és mi erkölcsileg és anyagiilag megizosodva, meg fogják mutatni, hogy azon kiváló jó indulatra, mely ezen vasut létrehozásánál irányukban minden oldalról megnyilvánult és ennek tovább fejlesztésénél nyilvánulni fog, érdemesek is vagyunk.

Ezen szébb, jobb jövőbe vetett remény és bizalomtól áthatva emelem poharamat első sorban vasutunk új gazdájának, a magyar kir. államvasutaknak felvirágzására, továbbá ennek itt ma körünkben időző és velünk együtt ünneplő illusztris képviselőire és végül a m. kir. államvasutak szombathelyi üzletvezetésének igen tisztelt főnökére, Kussevich Tivadar üzletvezető ura, aki ügyünk iránti jó indulatának már eddig is számos tanjületet adta!

Adjon az Isten nekik erőt, egészséget, hogy kiváló képességeiket edes hazánk érdekében meg soká érvényesíthessék. Az Isten éltesse az urnakat!

Dr. Geiger Vilmosnak szónoki lendülettel előadott beszédjére Kussevich Tivadar nyomban válaszolt, és a közönséget a máv. teljes jóindulattal biztosította, mit az egybegyűlt társaság kitőró lelkesedéssel vett tudomásul.

Ezek után Barthalos István a vasut engedményese emelkedett szólásra. Nagy hatással szőlt. A vasut keletkezésének történetét mondotta el és orkanszerű tetszényilvánítás közepette emlékezett meg arról a nagy férfúról, akinek hathatós támogatása nélkül miyvet létre hoznia nem sikerült volna. Gróf Széchény Tivadar v. b. t. t. nagybírtokos volt e férfú, kinek mely és igaz hálaival tartozik nemcsak a szőlo, de e járás minden fia.

Érdemei hervadhatlanok s e járás közönségének nem szabad felednie soha, hogy mit tett érte gróf Széchény Tivadar. A szónok valahányszor a nemes gróf nevét emlitette, kénytelen volt szavaít megszakítani, mert az éljenzés és taps oly elemi erővel tört ki, hogy a beszédet lehetetlen volt folytatni. Megemlékezett még beszéde keretében több munkatársairól is Pósfay Pongrácz főszolgabíróról. S a áry József kir. járásbíróról, dr. Czifrá János és dr. Vratáris Iván ügyvédekről kik mindnyájan segítségére voltak nagy és nehéz munkájában.

Utána Pósfay Pongrácz érezes szava parancsolt csendet. A főszolgabíró, kinek ez volt tna a legszébb napja s ki maga egyik legnagyobb és legmunkásabb oszlopa volt a vasut ügynek, fiatalos hévvel és ihletett eloquentiával mondotta el a következő áldomást:

Mélyen tisztelt Uram!

Az elhangzott szép beszédek során megemlékezés történt mindazokról, akik évtizedekre kiható küzdelemnek czélfaj jóindulatukkal, közbenjárásukkal előmozdították melőzöttak, engedjék meg azonban nekem, aki ezen küzdelemnek állandó tanuja voltam, hogy az igazság és hála-erzetemnek én is kifejezést adhassak és hábar egyeteme szavammal, do az érdekltség nevében megemlékezzem közéletünk azon kimagasló alakjáról, aki nemcsak áldozatkésziségevel, hanem hathatós közreműködésével is a vasut létrejötté tekintetében elevíthetetlen érdemeket szerzett.

Mindenki, aki a vasut ügy fejleményeit ismeri, tudatában van annak, hogy nemcsak a terepviszonyok, hanem a törzsrészenyek, a vármegyei és államsegély stb. kieszközlése tekintetében óriási akadályok merültek fel, a melyeket határt nem ismerő buzgalomával engedélyesünk, t. Barthalos barátunk is számos esetben elhárítai, az akadályokkal megküzdőnk képes nem volt, szüksége volt egy üzdelel nagyobb befolyású pártfogóra, aki az akadályokkal mindenkor páratlan buzgalom és jóakarattal megküzdni képes volt.

Örömrünk és hálnk nem volna teljes, ha a mai ünnepeünk alkalmával meg nem emlékeznék közéletünk ezen kimagasló főúróról, gróf Széchény Tivadar v. b. t. t. ur ő nagyméltóságáról, akire a Gondviselés áldását kérem. Ejen!

Beszéde vége megjült a lelkesedés viharzása s a közönség tapsai között indítványozta Aczél József, hogy a társaság Széchény Tivadar gróft is üdvözölje sürgönyileg. Az indítvány egyhangú lelkesedéssel fogadtott el, s elküldetett a következő szövegű távirat.

Nagyméltóságú gróf Széchény Tivadar urnak
v. b. t. t.

Felső-Lendva.

A körmend—muraszombati h. é. vasut mai ünnepeles megnyitása alkalmából egybegyűlt közönség szíve mélyeből köszönti és hátalatt szívvel üdvözli Exelentiádat és Is'en áldását kéri Nagyméltóságodra és családjára.

Majd Szlepecz János muraszombati plebanos vette kezébe poharat és mondotta el alább következő beszédet:

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Egy emberöltő fáradságos munkájának édes gyümölcsét élvezük ma, midőn a körmend—muraszombati vasutvonal megnyitásával forgalomtól elzart vidékünk szorosabb kötelékekkel kapcsoljuk a magyar állam tetséhez.

Uram! A muraszombati vasut története már kezdettől fogva kettős utirányban mozgott. Az egyik utirány hível kiválteppen nemzeties szempontoktól vezéreltetve Muraszombatot, a magyarságnak eme végvárát, a megye központjával és ennek révén az ország szívével akarták összekötni; a másik tábor hívei pedig súlyos argumentumokkal az alsóLendva—regedi utirány mellett kardoskodtak. Így állt a két tábor egymással szemben évek át meddő küzdelemben, a nélkül, hogy az annyira óhajtott vasut ügye csak távolról is a megvalósulás felé jutott volna.

Es midőn esügedő lélekkel már már feladtuk ama reményünket, hogy Muraszombatnak valaha vastti közlekedése legyen, egyszerre csak mintegy észrevétlenül megérlelődött ama gondolat, hogy mindkét irányú vasuti vonalra Muraszombatnak égető szüksége van. E gondolat mintegy varázslúterre megváltoztatta a helyzetet, a széthúzó pártok engedtek merev álláspontjukból, s most már mint két egybenötő folyam hatalmas árja, elemi erővel követelték a vasutat. Lelkesedésünkben megleszítettük anyagi erőnköt, támogatásunkra sietett a vármegye, hathatósan segített a magas kormány, és eme erőforrások birtokában egy renkívül agilis ember meghozta Muraszombatnak az annyira óhajtott vasutat.

Győzött a nemzeties szempont és mi a mai napon megnyílt vasuttal közelebb jutottunk a nemzeti élet szivkamrájához, a honnan bizonyosan reméljük, hogy egészséges fejlődés, magyar érzés és kultúra fog reánk áradni.

Az ünnepeles eme pillanatában azonban ne feledkezzünk meg arról, hogy hallgatógon között szövetkezésünknek meg tovább is fenn kell állnia. ne feledkezzünk meg arról, hogy a megnyílt vasutnak támogató erőre van szüksége, melyet én az alsóLendva—regedi vasutvonal kiépítésében vélnem feltalálhatóknak. De vajjon lesz e eme második vasutervezetelünk tevékeny mozgató lelke, lesz e Barthalos Istvánja?

Lesz, lennie kell, fel munkában meg nem állhatunk és én már személyében is megállapodtam, melyre csak Önök sanctióját várom. Az én felfogásom szerint e hivatás betöltése, a másik vasutvonal megteremtése ama közöttük élő fúurat illeti, ki vagyona, fényes neve, em választókerület polgárainak bizalma e nagy mű megalapítására és véghezvitelére mintegy praedestiválnak. Ama reményben, hogy e kiváló fúri személyiség a neki szant hivatást elfogadja, az Önök kegyes engedelmeből poharat emelek, az Önök kegyes engedelmeből poharat emelek és azt kiáltom: éljen gróf Bathány Zsigmond.

Rövid időköt után egy sympatikus szónok, dr. Skrílec Mihály orvos beszélt. Beszéde itt következők:

Mélyen tisztelt Uram! Kedves Barthalos Barátom!

A véletlen szerencse nekem juttatta osztályrészül, hogy Muraszombat ezen örömtünetén, melynek jelentőségét előttem már annyi szónok kiemelte teged üdvözölhesselek. Bár jól hallhattad az eddigi szónokok szavaiból, hogy mikor ezen

vonatról van szó, szóljon bár a felkészöntő a kormányknak, vármegyének vagy barkinek, rólad lehetetlen halgatni.

Mi tudjak azt, hogy ez a nap, mely reánk nézve ünnepp nap, nekem a pihenés napja s hozzá tehetem azt is, hogy hosszú évek során át talán az első pihenő nap. Éveken keresztül nyugvott nem ismerve áldoztal pénzt és időt; férfi korod legszebb éveit e vasut megepitésének rabigájában töltöttem. Hányszor csüggedtem mi el, e nehéz munkának nezői, hányszor tettem le véglegesen a reményről, hogy e vasut egyáltalán meg fog épülni! Egyedül te voltál az, ki hitetted soha el nem vesztetted, ha embereken vagy viszonyokon tiszter szenvedett hajótörés terved, hangya szorgalommal, pártját ritkító munkakedvvel 11-szer eltűről kezdted munkádat.

E nehéz évek alatt megnyerted szeretetünket, szívünk a hála érzetével telt el irónnyalban; a föld és nepe, melynek vasutat adtal, bizonyára a legnagyobb jöttevői közé fog számítani.

A mai napon, mikor hosszú és fáradságos munkád zárókövet teszed le, öröm foghatja el szívedet, hogy munkádat sikerdusan befejeztél; férfi büszkeség foghatja el lelkedet, mert csak kiváló felkeltnek adtal. I meg, hogy csüggedést nem ismerve, kitartással és következetességgel a lehetetlen látszó dolgokat is lehetővé tetted és te ezt eszedkedte e vasut létesítéssel — és végül hazafias érzéssel a legszebb örömműncpét ilhetti. Te tudod bizonyára és különben is erre a mai nap folyamán az előttem szolók is hivatkoznak, hogy e föld és népe ma már csak névleg vend, szívben létebben szímmagyar, Derek és kiváló emberek évtizedes hazafias munkája kellett ahhoz, hogy ez így legyen. Amde azt is kifejeztek már az előttem szolók és én is úgy érzem, hogy véglegesen mégis csak ma lett a magyarságnak megnyerve e föld, amikor a vasut egyenesen összeköti a magyarság szívével, Budapesttel. A jövő kronikása, ha valamikor e részleges honfoglalás hőseit fogja felsorolni, ha sorban nem is, de érdemlel bizonyára nevedet az első között fogja említeni. Mi pedig, kik éveken keresztül tanult, ahol lehetett, segítő társaid voltunk e munkában, hátaltel szívvel emléljük poharainkat egészségedre és kiáltjuk éljen: dr. Barthalos István!

Mélyen tisztelt Uram! Lehetetlenek tartom, hogy a fény és dicsőség, amelyek az apát a mai napon joggal elaraszttják, néhány sugar nem essék Barthalos István barátom jelenlétével kedves leányára. Örömltel szívünköl hála arad feleje is, boldogságot és örömet kívánva neki, Isten ellesse sokáig!

Végül Horváth László körjegyző mondott egy igen talpra esett felkészöntőt és Pósfay Pongrácz fozsgalabirót ünneplte, kinek hofyadhatlan érdemei vannak a vasut létesítése körül.

Felkészöntöket mondtak még Pórkoláb Gyula a munkásokra, kik a vasutat csináltak, Horváth László a sajtó képviselétlen dr. Czifrák Jánosra lapunk felelős szerkesztőjére.

A lakoma a legkellemesebb hangulatban folyt le. 1/2 10 órákor egy vasut alkalmazott jelentete Kussevich Tivadár üzletvezetőnek, hogy a külön vonat gépje fűtve és utra készen van, mire a bizottság tagjai felkerekedtek és vendégeinkkel egyetemben kivonultak a pályaudvarra ahol akkor már nagy közönség verődött össze.

Pósfay Pongrácz fozsgalabiró a helybeli intelligencia több tagjának társaságban kikíserte a vonatra a távozókat s a pályaudvarban meleg szavakkal vett bucsut a távozóktól, kik ismételtlen is kijelentettek, hogy egy feledhetetlen nap emlékeivel gazdagabban lettek. Pont 10 órákor az állomás főnök jelt adott az indulásra s a vonat kirobogott az állomásból.

A társaság visszamaradt része pedig tovább mulatott igen kedélyesen egész reggeli 2 óráig s ekkor ki vonultak a pályaudvarra, hogy tanult legyenek annak a nevezetes eseménynek, mikor az első menetrendszerü személy vonat kirobog az állomásból.

A lakomáról szóló tudósításunkat nem fejezhetjük be anélkül, hogy elismerésünket nem fejezzük Dobrai János vendégfőnöknek, amiért ezt a muraszombati méretekkel messze túlhaladó lakomát oly sikerülten szolgálta fel. Különösen dicséret illeti Dobrai Jánosné, ezt a páratlanul szorgalmas derék asszonyt, aki — amint halljuk — teljesen egyedül végezte a főzés terhes munkáját.

És mindig meg emondjuk, hogy a lakomán Vadas Gyula szombathelyi cigány zenekara ját-

szott, befejezhetjük a nap történetét, mert ami ezután következik az már 26-ának eseményé.

Az első vonat.

A kakasok már kukorékolnak, de a hajnal fénye meg nem derengett csak a hold bagdadt sárga világossága terült el a város felett, amikor a lakoma végső maradéka megindult az állomás felé, megkezdi az első vonatot. Kiss Elemér és Pósfay Gusztáv szentgotthárdi szolgabírák voltak az utolsó vendégek. Oket kíserte ki az a kedélyes társaság, mely a kedvűkért a hajnali vonatig mulatott. Nem megszólaló, de ide igatjuk azok neveit, kik tanult voltak ennek a nagyzerü jelenetnek: Aczél József, Bodnár Endre, dr. Czifrák János, Horváth László, Saary József, Pósfay Pongrácz és Pósfay Ede. Ezek láttak reggeli 2 óra 34 perczkor elindúni az első vonatot.

Az első utas ki jegyet váltott volt Pósfay Gusztáv szolgabíró. Kivülr meg utaztak Kiss Elemér főbíró és Morgerstein Jakab, ki Péterhergy—Tótkereszturra váltott jegyet.

Ezt az első vonatot az 5456 sz. mív. mozdony vontatta. Mozdonyvezető volt Deák János, a fűtő pedig Kovács János, mint vonatvezető Peterzel Mihály működtöt, Vendel Mátyás volt a jegyvizsgáló kalauz, Mesits Sándor pedig a fekező, aitt pedig a vonat a mozdonyon kívül egy kalauz kocsiból, egy I és II-od, egy II-od és két III-ad osztályú kocsiból.

Nem lesz érdektelen azt sem tudni, hogy az első teher szállítmányt az Ascher B. és fia czog adta fel. I zsák buzsalszétet és I zsák tengeri lisztet küldött Székely János ottahazi tanító Mátýásdomb állomásra az I-ső számú fuvarlevelen, melyen 70 fillér szállítási költség van elszámolva.

Reggel beérkezett az első vonat Muraszombatra, amelynck már sok utas volt.

Ezzel befejeztük mi is a vasut megnyitásról és az azzal kapcsolatos eseményekről szóló tudósításunkat. Befejezzük pedig azzal a kívánsággal, hogy a vasut hozza meg Muraszombatnak mindazt, amit tőle várunk, legyen az egy szebb és jobb jövendő kezdete.

Menetrend *

a Körmen—Muraszombat (Délnyugati vasut) vonalán a főb esatlakozásokkal. Érvényes jun. 26-tól.

Csatlakozások:

Budapest keleti p. u. indul	7:30	9:40	—
Szombathelyről indul	3:16	6:08	—
Grazból D. V. indul	1:12	—	—
Fehringből indul	3:14	5:00	—
Körmenről indul	4:20	7:20	4:17
Muraszombatra érkezik	8:47	11:28	8:32

Muraszombatról indul	2:34	6:47	3:36
Körmenre érkezik	6:40	11:20	8:12
Fehringre érkezik	8:10	1:53	10:14
Grazba D. V. érkezik	10:30	3:56	—
Szombathelyre érkezik	7:44	12:21	11:46
Budapestre kelete p. u. ér.	2:10	7:10	9:30

Muraszombat—Körmen

Muraszombat	2:34	6:47	3:36
Battyánd	2:50	7:04	3:53
Musznya—Vaslak	3:08	7:22	4:11
Felsődvána—Mátýásdomb	3:32	7:46	4:35
Vasszabadhegy 10. sz. órh.	3:41	7:59	4:48
Péterhergy—Tótkeresztur	3:57	8:10	4:58
Sal	4:08	8:26	5:15
Hódos	4:18	8:38	5:27
Dávidháza—Kotormány	4:34	8:57	5:46
Óriszentpéter	4:53	9:25	6:17
Nagyrákos	5:03	9:36	6:28
Pankász	5:13	9:48	6:40
Zalalövö	5:37	10:14	7:06
Zalapatáka 4. sz. órház	5:43	10:21	7:13
Háshágy—Rimán	6:05	10:44	7:36
Vasnásd	6:22	11:02	7:54
Körmen	6:40	11:20	8:12

* Az éjjeli idő esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig tart, mely idő a számjegyeknek alabuzásával van kitüntetve. — A vastagbaj számjegyek a gyorsvonatokhoz való esatlakozást jelzi

Körmen—Muraszombat.

Körmen	4:17	7:20	4:20
Vasnásd	4:38	7:41	4:42
Háshágy—Rimán	4:56	7:59	5:01
Zalapatáka 4. sz. órház	5:14	8:17	5:19
Zalalövö	5:30	8:33	5:36
Pankász	5:48	8:51	5:54
Nagyrákos	5:59	9:02	6:05
Óriszentpéter	6:10	9:16	6:20
Dávidháza—Kotormány	6:38	9:44	6:44
Hódos	6:47	9:53	7:03
Sal	6:58	10:04	7:18
Péterhergy—Tótkeresztur	7:15	10:21	7:35
Vasszabadhegy 10. sz. órh.	7:25	10:31	7:40
Felsődvána—Mátýásdomb	7:50	10:48	8:01
Musznya—Vaslak	8:03	11:00	8:17
Battyánd	8:18	11:14	8:33
Muraszombat	8:32	11:28	8:47

2400/1907. tkv.

Árverési hirdetmény.

A muraszombati kir. járásbírósz, mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyanafalvai lakarek-pentár végrehajtatónak, Czelez Alajos vasvescsési lakos végrehajttat szenedett elleni 300 korona tőkekövetelés, ennek 1907. február 2-től járó 6%- kamatal, 10 kor. 50 fillér övási, 3%- váltó-díj, 26 kor. 45 fillér árverés kérvényezési költségek kielégítése iránti végrehajttási ügyében az ezen kir. járásbírósz, mint tkkvi hatóság területén lévő, a vasvescsési 43. sz. tkjkyben A. I. 1—5, 7—9 sorsz. 211, 280, 300, 316, 319, 473, 477 hrsz. 50 házzs. birtokra 1761 koronában megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik s arra határnapul

1907. évi szeptember hó 6. (hatodik) napjának

d. e. 10 órájára Vasvescsés község házához kiüzetelt azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlan esetleg a kikiáltási árunk alul is eladatul fog.

Bánatpénzül letendő a fentebb említett ingatlan kikiáltási árának 10%-át.

Árverezeti szándékozók tartoznak a bánatpénzt készpenzben, vagy óvadékképes értékpapírokban a kikiáltott kezeihez letenni, avagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervenyt átszolgáltattani.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5%- kamattal a muraszombati kir. adóhivatalnál.

Árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési felvételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tkkvi hatóságnál és Vasvescsés község házában megtekinthetők.

Muraszombat, 1907. június 10. A kir. jbiróság, mint tkkvi hatóság.

Dr. Schick kir albíró.

Mesés szép lesz minden hölgy

Aranka-Crème

a Mintsek fele világhírű
 bamulatos hatásától. Egy tégey ára 1 kor., nagyobb rózza színben 2 kor. Aranka-szappan 70 fillér. Aranka mosdó víz 1 kor. Aranka hölgybor 1 korona, nagy 2 korona.

Kapható egyedül a készítőnél:

Mintsek Géza vegyesüzleti laboratoriumában
 Kecskemét.

Japán legyezők

nyers selyem, nagyon szép kivitelben kaphatók Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Muraszombatan.